

PARAULA I VIDA

Per un treball amb salut i seguretat

El passat dia 28, prop de l'1 de maig, els Bisbes de la Subcomissió Episcopal per a l'Acció Caritativa i Social de la CEE ens van ajudar amb una reflexió sobre la Seguretat i la Salut en el Treball, denunciant que no s'haurien de donar més morts en el treball. Crec que és important conèixer-la.

Els Bisbes expliquen que la vida és el bé més gran que atresorem i que hem d'honrar-la, vivint-la amb dignitat i cuidant-la. Cuidar aquesta dignitat implica tenir cura de la nostra salut en el sentit més ampli. Des de l'Organització Internacional del Treball (OIT) s'insisteix en la prevenció d'accidents i malalties en el lloc de treball. Les xifres són dramàtiques: durant l'any 2022, a Espanya van morir més de 2 persones cada dia a causa de la sinistralitat laboral, registrant-se 1.196.425 d'accidents, és a dir, més de 3.277 accidents diaris, i es van donar 22.589 casos de malaltia relacionada amb el treball. Rere les xifres, hi ha éssers humans, projectes de vida truncats, persones desprotegides que han d'assumir les conseqüències d'un accident, que els deixa minvada la seva vida o que, encara pitjor, perden la vida al seu lloc de treball.

Moltes morts a la feina són ignorades, normalitzades i invisibilitzades. És una tragèdia que es tendeix a percebre, amb indiferència, com a mers episodis individuals, que afecten només els qui els pateixen, atribuint el que ha passat a la fatalitat o a la negligència dels mateixos treballadors. Però la manca de salut laboral té molt a veure amb la qualitat del lloc de treball, amb els ritmes de producció imposats, amb les condicions objectives de la feina o amb l'incompliment de la Llei de prevenció de riscos laborals. En definitiva, es tracta d'un greu problema social,

que reclama respostes i solucions perquè cada vida importa.

El treball és una dimensió consubstancial a l'ésser humà i a través d'ell, col·laborem amb Déu en la seva Creació; amb tot, el treball està «en funció de l'home» i no l'home «en funció del treball» (St. Joan Pau II, *LE*, 6). No podem donar més valor als béns produïts que a la persona que els fa possible. Si veritablement apostem per la vida, per la defensa de la salut i la seguretat laboral, necessitem, des de la cultura de la cura, fer front al descart del que és humà.

Els Bisbes proposen seguir el model del bon samarità, per actuar davant de la sinistralitat laboral i així implicar-nos i comprometre altres persones i institucions. Cal descobrir, visibilitzar i denunciar situacions de patiment, per conscienciar la societat, combatre la indiferència i posar a disposició de les víctimes els recursos necessaris, sense deixar d'acompanyar-les. Potenciar l'associacionisme donant suport a la tasca de sindicats i organitzacions empresarials, fomentant la cultura preventiva i fent que es compleixi la normativa vigent. Així mateix, afavorir la trobada i el diàleg entre els agents socials amb l'objectiu de compartir recursos, trobar vies de cooperació i donar una resposta més àgil i propera a les víctimes. I recorden que, com a Església, hem de promoure la defensa de la vida a la feina, creant consciència a les comunitats eclesials, implicant-nos en la denúncia d'aquesta injustícia i donant suport a les iniciatives i campanyes, com la que ja porta a terme l'Església pel Treball Decent.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Gran celebració de la Pasqua ortodoxa a Santa Maria de Guissona

La Parròquia de Santa Maria de Guissona va acollir, el dissabte i diumenge 15 i 16 d'abril, les celebracions de la Pasqua dels ortodoxos, que utilitzen el temple cedit amb bona voluntat per la comunitat catòlica i que hi van ser seguides per centenars de fidels.

Aquesta és la celebració, juntament amb la de Nadal, que concentra major nombre de fidels, provinents de Solsona, Tàrrrega, Cervera, Mollerussa i pobles veïns. Segons els responsables pastorals de la comunitat s'aproparen als 1.000 assistents.

El diumenge 16 d'abril també es va dur a terme una altra celebració de la Pasqua ortodoxa que fou molt participada.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Per un creixement harmònic en la fe

En una recent trobada de professors cristians, després de reflexionar sobre l'entorn social que envolta l'escola i, també, sobre l'entorn socioreligiós que l'afecta, s'abordà la possibilitat de treballar un itinerari de creixement en la fe dels infants i joves. S'apuntà que perquè sigui harmònic, ha de contemplar tres aspectes treballats alhora i amb una forta cohesió entre ells, des de la infantesa: la formació, la vivència i la celebració.

Si no es treballen conjuntament i posem l'accent en la formació, en la instrucció, podem convertir el cristianisme en una filosofia, una moral, lluny de la seva realitat, una fe. Si només

es treballen els aspectes vivencials externs (voluntariats, serveis assistencials diversos...) centrant-nos com a finalitat en el compromís i l'acció, podem abocar a un activisme, especialment entre els joves, que amb el temps quedi desproveït de base, de fonament espiritual i, fàcilment, de sentit. Si només es treballen els aspectes vivencials interiors —reflexió, pregària, meditació...— es pot caure en un espiritualisme desencarnat i desarrelat, una fe sense obres. Si la celebració només és trobada i festa, s'allunyarà de la dimensió comunitària eclesial, de la sagramental i de l'acció de la gràcia.

És determinant, doncs, que aquests tres aspectes es treballin harmònicament conjuntats, amb la pretensió de facilitar l'experiència religiosa personal. Superar els aspectes negatius de les realitats viscudes i caminar cap a una autonomia que, al laïcisme ambiental s'hi contraposi l'espiritualitat que neix de la pregària. Una espiritualitat que es fa present i que s'arrela en el món perquè ajuda a superar el caminar sol, a través del mestratge de l'adult que l'acompanya i de la comunitat que acull i ajuda a celebrar la fe.

Una espiritualitat que fa sortir de l'individualisme, en ocasions aclaparador, gràcies a la crida d'Aquell que és Amor

i que proposa estimar els altres mitjançant un servei generós, compromès i desinteressat a favor, especialment, dels qui més ho necessiten. Estem parlant d'un procés que comença a la infantesa, es completarà en gran manera a la joventut, però que caldrà treballar tota la vida. Els fonaments que es posin els primers anys seran la base que sustentará el procés.

«Vosaltres teniu de tot en abundància: fe, paraules, coneixement, sol·licitud plena i l'amor que de nosaltres heu rebut. Tingueu també ara una generositat abundosa» (2Co 8,7).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Por un trabajo con salud y seguridad

El pasado día 28, cerca del 1.º de mayo, los Obispos de la Subcomisión Episcopal para la Acción Caritativa y Social de la CEE nos ayudaron con una reflexión sobre Seguridad y Salud en el Trabajo, denunciando que no deberían darse más muertes en el trabajo. Creo que es importante conocerla.

Los Obispos explican que la vida es el mayor bien que atesoramos y que hemos de honrarla viéndola con dignidad y cuidándola. Cuidar esta dignidad implica cuidar nuestra salud en el más amplio de los sentidos. Desde la Organización Internacional del Trabajo (OIT) se insiste en la prevención de accidentes y enfermedades en el lugar de trabajo. Las cifras son dramáticas: Durante el año 2022, en España murieron más de 2 personas cada día a causa de la siniestralidad laboral, registrándose 1.196.425 de accidentes, es decir más de 3.277 accidentes diarios, y se dieron 22.589 casos de enfermedad relacionada con el trabajo. Tras las cifras, hay seres humanos, proyectos de vida truncados, personas desprotegidas que deben asumir las consecuencias de un accidente que les deja mermada su vida o que, peor aún, pierden la vida en su lugar de trabajo. Muchas muertes en el trabajo son ignoradas, normalizadas e invisibilizadas. Es una tragedia que se tiende a percibir, con indiferencia, como meros episodios individuales, que atañen sólo a quienes los sufren, achacando lo sucedido a la fatalidad o a la negligencia de los propios trabajadores. Pero la falta de salud laboral tiene mucho que ver con la calidad del puesto de trabajo, con los ritmos de producción impuestos, con las condiciones objetivas del trabajo o con el incumplimiento de la Ley de Prevención de Riesgos Laborales. Se trata, en definitiva, de un grave problema social, que reclama respuestas y soluciones porque cada vida importa.

El trabajo es una dimensión consustancial al ser humano y a través de él colaboramos con Dios en su Creación; aunque el trabajo está «en función del hombre» y no el hombre «en función del trabajo» (S. Juan Pablo II, LE, 6). No podemos dar a los bienes producidos más valor que a la persona que los hace posibles. Si verdaderamente apostamos por la vida, por la defensa de la salud y la seguridad laboral, necesitamos, desde la cultura del cuidado, hacer frente al descarte de lo humano.

Los Obispos proponen seguir el modelo del buen samaritano, para actuar ante la siniestralidad laboral y así implicarnos y comprometer a otras personas e instituciones. Se debe descubrir, visibilizar y denunciar las situaciones de sufrimiento, para concienciar a la sociedad, combatir la indiferencia y poner a disposición de las víctimas los recursos necesarios, siempre acompañándolas. Potenciar el asociacionismo, apoyando la labor de sindicatos y organizaciones empresariales, fomentando la cultura preventiva y haciendo que se cumpla la normativa vigente. Así mismo, favorecer el encuentro y el diálogo entre los agentes sociales con el objetivo de compartir recursos, encontrar vías de cooperación y dar una respuesta más ágil y cercana a las víctimas. Y recuerdan que, como Iglesia, debemos promover la defensa de la vida en el trabajo, creando conciencia en las comunidades eclesiales, implicándonos en la denuncia de esta injusticia y apoyando las iniciativas y campañas, como la que ya lleva a cabo la Iglesia por el Trabajo Decente.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Se celebra a Montserrat la Jornada de Mestres i Professors de Religió de Catalunya

Un nodrit grup de mestres i professors de religió de la nostra diòcesi van assistir el 15 d'abril, acompanyats de la Delegació d'Ensenyament encapçalada pel seu Delegat Mn. Pepe Chisvert, a la Jornada de Mestres i Professors de Religió que es va dur a terme al Monestir de Montserrat.

Enguany, les temàtiques proposades als participants van recollir l'interès per a la promoció del Pacte Educatiu Global del papa Francesc, amb una ponència inaugural a càrrec del P. Enric Puig, SJ; el seguiment de les situacions d'aprenentatge i la teologia en el nou Currículum de Religió catòlica, amb tallers dirigits per Antonio Roura i Antonio Caño; la prevenció dels maltractaments i abusos a infants i joves, amb un taller dirigit per Raimon Novell; i un ampli ventall de tallers relacionats amb la vida monàstica, la seva espiritualitat i la didàctica en l'art a través de les obres del Museu de Montserrat on es

Ponència inaugural a càrrec del P. Enric Puig, SJ

va comptar amb la participació de la comunitat monàstica i els experts del museu.

Fou una trobada on es van mantenir els tres objectius principals que han caracteritzat aquesta proposta en actiu des de l'any 2007: compartir la missió docent dels educadors cristians, formació específica sobre la religió a l'escola i celebració comunitària.

Renovació de vots de les Religioses de la Sagrada Família

El Dilluns de Pasqua moltes parròquies celebren aplecs per commemorar la Resurrecció de Jesús.

Les Religioses de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, d'Andorra i La Seu d'Urgell, reunides a la Capella de la Mare Janer, prop del sepulcre de la seva fundadora, la beata Anna M.

Janer i Anglerill, van renovar la seva consagració religiosa a la presència de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives. És una bella i significativa tradició de l'Institut fundat a La Seu d'Urgell el 1859,

renovar els vots en aquest dia, i així es va fer per part de la vintena de religioses de les comunitats d'Andorra i Escaldes, i de La Seu d'Urgell.

L'Arquebisbe les animà a viure la Pasqua del Senyor Jesús que s'apareix aquests dies a les dones i les fa primeres testimonis de la resurrecció, entre elles, Maria Mag-

dalena, l'apòstol dels apòstols.

Ens cal portar l'alegria i l'esperança de la Pasqua a tothom i ajudar que els nostres germans puguin viure amb joia i sentit d'eternitat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «El dia del nostre comiat, la sorpresa serà alegre si ara ens deixem sorprendre per la presència de Déu que ens espera entre els pobres i els ferits del món» (2 de novembre).

@Pontifex_es: «No deixem evaporar la possibilitat de la trobada entre civilitzacions, religions i cultures, no permetem que s'assequin les arrels de l'humà! Treballem junts, treballem per tots, per l'esperança!» (3 de novembre).

@Pontifex_es: «L'home religiós, l'home de pau, s'oposa a la carrera armamen-

tística, al negoci de la guerra, al mercat de la mort. No dona suport a "aliances contra algú", sinó camins de trobada amb tots: segueix la senda de la fraternitat, el diàleg i la pau» (4 de novembre).

@Pontifex_es: «Els cristians no podem donar veritable testimoni del Déu de l'amor si no estem units entre nosaltres com Ell vol; i no podem estar units sense obrir-nos al testimoni, en nom de l'Esperit que vol arribar a tots» (4 de novembre).

38a Trobada estatal de canonges a Barcelona

Mn. Benigne Marquès, Degà del Capítol, Mn. Joan Pujol, Mn. Jaume Soy i Mn. Uriel Àlvarez, MM.II. Canonges de la Catedral d'Urgell, van participar dels dies 12 al 14 d'abril, a la Catedral de Barcelona, en la 38a edició de les jornades anuals que congreguen canonges de tota Espanya.

En aquesta edició van assistir-hi de 32 diòcesis diferents, a més de vuit participants laics. 75 canonges van poder estrènyer més els vincles entre ells, i van aprofitar per reflexionar al voltant de temes vinculats amb el dia a dia de les catedrals de l'Estat, a banda de continuar posant el focus sobre alguns temes eclesials com ara el culte i la pastoral.

Organitzades per la Confederació Nacional de Capítols Catedrals i Col·legials d'Espanya, aquestes trobades anuals permeten, tal com ha volgut reconèixer el Canonge-Administrador del temple barceloní, Josep Maria Turull, «que els Capítols puguin treballar amb entusiasme perquè l'Església no sigui aliena a ningú», i ha sostingut, a més, que la funció dels canonges, és de prestar «un servei» diocesà.

Per la seva part, en el marc d'aquesta edició, el Canonge barceloní, Mn. Felip-Juli Rodríguez, va pronunciar una ponència titulada «La pastoral en i de

la Catedral»; el Rector del Santuari de Montserrat, Mn. Joan Maria Mayol, una altra sobre «La pastoral de Montserrat»; i el Canonge del Capítol de Toledo, Mn. Juan Miguel Ferrer, una que es titulà «El culte a la Catedral». Ho alternaren amb visites a la Catedral de Barcelona, la Sagrada Família, Montserrat i el Tibidabo.

BREUS

▶ **La Pasqua del Malalt se celebrarà a La Seu d'Urgell.** L'edició número 25 de la Pasqua del Malalt se celebrarà el proper 13 de maig al Seminari Diocesà del Bisbat d'Urgell, en una edició que vol ser una mirada retrospectiva a la tasca desenvolupada en aquests anys.

A partir de les 10.30 h és prevista la benvinguda a la sala d'actes del Seminari, i després hi haurà un temps per al testimoni dels diferents delegats i delegades diocesanes de la Pastoral de la Salut, les seves experiències, les seves aportacions i reflexions que mai deixa de ser del nostre dia a dia. A les 12.30 h és prevista l'Eucaristia, i un dinar de germanor posterior.

Us podeu apuntar contactant amb la secretaria del Bisbat d'Urgell.

▶ **Nit de Fàtima.** La nit del 12 de maig és prevista la celebració de la Processó i Missa de la Mare de Déu de Fàtima al Santuari-Basilica de la Mare de Déu Meritxell, a Canillo.

Aquesta és una tradició que ja ha començat a arrelar al Principat d'Andorra, i que és seguida per centenars de persones que ja a darrera hora de la tarda es preparen al peu del Santuari, a la carretera general, per pujar en lenta processó amb la Mare de Déu fins a arribar al temple, on se celebra l'Eucaristia. Us convidem a participar-hi!

Se celebra la Càtedra de Pensament Cristià al Seminari diocesà d'Urgell

El dissabte 6 de maig se celebra la 20a edició de la Càtedra de Pensament Cristià, enguany amb el tema «Fer front a les addiccions». Hi participaran el Dr. Josep Solé, Psiquiatre, Excap de l'àrea d'addiccions de l'Hospital psiquiàtric Benito Menni; el Dr. Miquel Àngel Prats, Doctor en Pedagogia, Professor titular de tecnologia educativa a la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna-URL; i el Dr. Francesc Torralba, Director de la Càtedra de Pensament Cristià i Professor de la Universitat Ramon Llull. L'acte tindrà lloc al Seminari diocesà d'Urgell.

Tot i ser un tema tabú, les addiccions formen part de la nostra societat. Malauradament moltes

persones pateixen algun tipus d'addicció que altera profundament la seva vida i també la del seu entorn afectiu. Hi ha velles i noves addiccions que són conseqüències del desenvolupament tecnològic que estem vivint.

En aquesta edició de la Càtedra de Pensament Cristià del Bisbat d'Urgell ens proposem explorar les addiccions d'una manera interdisciplinària, partint de les dades científiques i mèdiques, i analitzant, a la vegada, les conseqüències psicològiques i socials. Volem, a més, comunicar un missatge d'esperança i mostrar quins són els mecanismes preventius enfront de les addiccions i, a la vegada, els antídots més eficaços.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / Sl: 113B / Jo 14,21-26]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, i altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe.

9. □ Dimarts [Fets 14,19-28 / Sl 144 / Jo 14,27-31a]. Tortosa (territori

de la comunitat valenciana): Mare de Déu dels Desemparats. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ Dimecres [Fets 15,1-6 / Sl 121 / Jo 15,1-8]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev. i dr. de l'Església, apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dijous [Fets 15,7-21 / Sl 95 / Jo 15,9-11]. Lleida: ■ Anastasi (s. III-

IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev., trinitari basc.

12. □ Divendres [Fets 15,22-31 / Sl 56 / Jo 15,12-17]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà.

13. □ Dissabte [Fets 16,1-10 / Sl 99 / Jo 15,18-21]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel.

franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. de la Congregació del Sagrat Cor de Bétharam.

14. □ Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 8,5-8. 14-17 / Sl 65 / 1Pe 3,15-18 (o bé, del diumenge VII: 1Pe 4,13-16) / Jo 14,15-21 (o bé, del diumenge VII: Jo 17,1-11a)]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar.

Diumenge V de Pasqua (A)

COMENTARI

«Jo soc el camí, la veritat i la vida»

Pantocràtor de l'església de l'abadia Maria Laach (s. XII). Andernach (Alemanya)

La lectura d'aquest diumenge ens ajuda a aprofundir en el misteri de Jesús. Avui el Senyor afirma clarament la unió íntima entre el Pare i ell: *Qui em veu a mi, veu el Pare... Les paraules que jo us dic no venen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres.* Hi ha una unió tan profunda entre el Pare i Jesús, que les obres que fa Jesús són les obres del Pare. Per això pot afirmar que des d'ara ja coneixeu [el Pare] perquè m'heu conegut a mi. I ha començat dient que anava a preparar-vos una estada a casa del meu Pare. Allí on és ell, vol que hi siguem també els seus seguidors. Però com arribar a la casa del Pare? El mateix Jesús ens ho diu clarament: *Jo soc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare, si no hi va per mi.* La voluntat del Pare i de Jesús és que visquem amb ells eternament i per això Jesús ens diu que ell és la veritat i la vida. Només ell ens ofereix l'autèntica vida, només amb ell podem saber la veritat plena. Però al mateix temps tenim en Jesús el camí: si seguim Jesús trobarem la veritat, la vida, la casa del Pare i viurem eternament amb ells. A la primera lectura hem vist un problema important de la comunitat cristiana: hi ha queixes per la deficient distribució d'ajuda a algunes viudes de la comunitat. La resposta és exemplar: primer els apòstols accepten el problema, no el neguen. En segon lloc, busquen la resposta però impliquen a tota la comunitat: *Busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny.* I un cop la comunitat ha escollit els set (que en diem diaques) els apòstols accepten aquesta elecció sense cap veto. Adonem-nos que fins i tot per distribuir l'ajuda necessiten homes plens de l'Esperit Sant, perquè la comunitat ha de viure amarada d'aquest Esperit. Pau ens recorda que Jesús és la *pedra viva*, de gran valor. I nosaltres, diu, hem de *ser pedres vives que ofereixin víctimes espirituals acceptables a Déu per Jesucrist.* La nostra vida, moguda per l'Esperit ha de ser la millor oferta al Pare.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 6,1-7)

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula.» Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Tímon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans. La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,4-9)

Estimats, acosteuvos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor». També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist. Per això diu l'Esclusura: «Jo poso a Síó una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui creu, no quedarà defraudat.» És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra d'ensopec, en roc que fa caure». Ensopeguen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà, que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu», perquè «proclameu la lloança» d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 14,1-12)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meua, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig.» Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. Com podem saber quin camí hi porta?» Jesús li diu: «Jo soc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist.» Li diu Felip: «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més.» Jesús li diu: «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui em veu a mi, veu el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic no venen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mi; si no, creieu-ho per aquestes obres. Us ho dic amb tota veritat: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 6,1-7)

En aquellos días, al crecer el número de los discípulos, los de lengua griega se quejaron contra los de lengua hebrea, porque en el servicio diario no se atendía a sus viudas. Los Doce, convocando a la asamblea de los discípulos, dijeron: «No nos parece bien descuidar la palabra de Dios para ocuparnos del servicio de las mesas. Por tanto, hermanos, escoged a siete de vosotros, hombres de buena fama, llenos de espíritu y de sabiduría, y los encargaremos de esta tarea; nosotros nos dedicaremos a la oración y al servicio de la palabra».

La propuesta les pareció bien a todos y eligieron a Esteban, hombre lleno de fe y de Espíritu Santo; a Felipe, Prócoro, Nicanor, Timón, Parmenas y Nicolás, prosélito de Antioquía. Se los presentaron a los apóstoles y ellos les impusieron las manos orando. La palabra de Dios iba creciendo y en Jerusalén se multiplicaba el número de discípulos; incluso muchos sacerdotes aceptaban la fe.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,4-9)

Queridos hermanos: Acercándoos al Señor, piedra viva rechazada por los hombres, pero elegida y preciosa para Dios, también vosotros, como piedras vivas, entráis en la construcción de una casa espiritual para un sacerdocio santo, a fin de ofrecer sacrificios espirituales agradables a Dios por medio de Jesucristo. Por eso se dice en la Escritura: «Mira, pongo en Síón una piedra angular, elegida y preciosa; quien cree en ella no queda defraudado». Para vosotros, pues, los creyentes, ella es el honor, pero para los incrédulos «la piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular», y también «piedra de choque y roca de estrellarse»; y ellos chocan al despreciar la palabra. A eso precisamente estaban expuestos. Vosotros, en cambio, sois un linaje elegido, un sacerdocio real, una nación santa, un pueblo adquirido por Dios para que anunciéis las proezas del que os llamó de las tinieblas a su luz maravillosa.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,1-12)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No se turbe vuestro corazón, creed en Dios y creed también en mí. En la casa de mi Padre hay muchas moradas; si no, os lo habría dicho, porque me voy a prepararos un lugar. Cuando vaya y os prepare un lugar, volveré y os llevaré conmigo, para que donde estoy yo estéis también vosotros. Y adonde yo voy, ya sabéis el camino». Tomás le dice: «Señor, no sabemos adónde vas, ¿cómo podemos saber el camino?» Jesús le responde: «Yo soy el camino y la verdad y la vida. Nadie va al Padre sino por mí. Si me conocierais a mí, conoceríais también a mi Padre. Ahora ya lo conocéis y lo habéis visto». Felipe le dice: «Señor, muéstranos al Padre y nos basta». Jesús le replica: «Hace tanto que estoy con vosotros, ¿y no me conoces, Felipe? Quien me ha visto a mí ha visto al Padre. ¿Cómo dices tú: "Muéstranos al Padre"? ¿No crees que yo estoy en el Padre, y el Padre en mí? Lo que yo os digo no lo hablo por cuenta propia. El Padre, que permanece en mí, él mismo hace las obras. Creedme: yo estoy en el Padre y el Padre en mí. Si no, creed a las obras. En verdad, en verdad os digo: el que cree en mí, también él hará las obras que yo hago, y aún mayores, porque yo me voy al Padre.»